

GLEDALIŠKI LIST

KR. NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

IZHAJA 1., 10., 20. V MESECU

CENA 5 DIN

Leonid Andrejev: „Profesor Storicin“.

Z notranjim dozorevanjem v »skromnega in tihega ruskega človeka,« ki živi »z ogromno potrebo po lepoti«, po pravem človeškem in resnično osebnem življenju, korak do koraka s tem dozorevanjem je jel proti koncu svojega življenja Andrejev občutovati osamljenost in grozno bolečino takega rojstvu notranjega človeka posvečenega življenja. Zakaj osamljenost in bolečina? Veliki in globoki duhovi so vselej samotni in često ostanejo nerazumljeni do konca. To čuvstvo samote izpoveduje Andrejev z očitnim naporom izčrpati ga do kraja v vsej bolečini najprej v »Profesorju Storicinu«, pozneje v »Tisteni, ki dobiva klobute«, končno in najbolj trpeče pa v posmrtni drami, ki jih je dal podnaslov »pesem samote«. Bolečina pa že v sami osamljenosti, v odtujenosti, v zavesti, da teče veselo in pisano življenje svojo pot, da pa vendar ne sme z njegovim tokom, kdor hoče ostati čist in samemu sebi zvest. Bolečina je v tem, da tega ne razumejo niti najbližji ljudje in da se užaljeno življenje bori zoper njega, ki hoče svojo pot in da ga z grožnjami in izkušnjami odvrča in zadržuje. To je čustveni svet profesorja Storicina. Življenje ga je kakor nalašč obdalo s sirovo umazanostjo in mu oskrnilo najbližje — dom in rodbino. Toda isto lokavo življenje mu je dalo tudi izkušnjo, obožujočo in ljubečo ga knežno Ljudmilo Pavlovno. Ali Storicin ostane neomajen, previsoko v svet resnice se je že povzpел, da bi ga mogel svet še dobiti v svojo oblast. Ko ga umazano življenje njegovega doma postavi pred odločitev: ali sramoto prikriti ali javno priznati, se odloči za priznanje, zakaj zanj ni več ozirov, ni več strahu pred ljudmi, zanj je samo še resnica. Tudi ljubezen Ljudmile Pavlovne mora zavrniti, zanj ni več umrljive ljubezni, zanj je samo še nestrohljiva ljubezen, knežna pa ga ljubi smrtno in gre v junaško in visoko življenje zaradi njega, ne pa zaradi resnice same. To spoznanje je poslednja bolečina njegovega življenja in njegovo poslednje junaštvo. »Kadar bo vaše življenje tako lepo, kot je vaš obraz, pridite k meni«. Cena, ki jo mora plačati za čistost svojega življenja, pa je življenje samo. Življenje mora Storicin dati za to, da se ohrani umazanosti in da se izvije iz mamečega objema življenjske sladkosti, zato koraka strašno visok, tuj in nerazumljen med najbližjim prija-

teljem in med ljubečo žensko ves sproščen in edino resnici posvečen v smrt, v odrešenje od vsega. Še pri tem poslednjem koraku vrže življenje svoj trup nanj: smrtno pot nastopi Storicin v vojaški uniformi svojega prijatelja, ki mu je tako smešno majhna in ki se tako smešno prilega njegovi človeški svobodnosti.

Toda Andrejev ne dovoli, da bi kdo preklel življenje in svet, ki sta ubila tega svetega romarja. To prepreči s tem, da ju s svoje grožnje proti nebu in s svojo psovko zoper Boga prekolne dobri toda omejeni »realist« Telemahov. Videli smo i Telemahova i Storicina in smo z lastnimi očmi spoznali nemoč tega realista, razumeti visokega prijatelja. Zato za njegovim vzklikom slutimo isto nemoč in zazdi se nam, da se nam je razodela v žalostno lepi usodi tega mrtvega moža skrivnost tiste Modrosti, iz katere izvira oboje — dobro in zlo življenja in v katerih imata svoj zmisel in namen umazanost in čistost, smrt in nestrohljivost. Poleg svoje glavne misli nam razodene profesor Storicin bežno podobo tega skrivnostnega svetovnega srca, kakor se je pokazala Andrejevu v njegovih najjasnejših trenutkih.

J. Vidmar.

K. Scheinpflug: „Druga mladost“.

K. Scheinpflug, urednik praškega dnevnika »Nar. Listy« in avtor rodbinske drame »Mrak« in »Geysir«, je napisal tokrat veseloigro iz rodbinskega življenja. Obravnava aktualni problem umetnega pomlajevanja. Avtor nas uvaja v dve mirni in srečni družini, katerih očete, profesorja in trgovca, pomladi njuni bivši sošolec dr. Orlov.

Pedesetletnika z velikimi izkušnjami hrepenita po mladostni moči, katero hočeta uporabljati samo v korist vede in za izboljšanje socialnega položaja svojega naroda. Sošolec notar Klement gleda na vse to z veliko skepso in je odlöčen nasprotnik umetnega pomlajevanja, a goreč pristaš zdravega in prirodnega čuvanja življenskih sil na temelju sociologije in higijene. Ko sta petdesetletnika pomlajena, vidita, kako bridko sta prevarana. Kajti petindvajsetletnika v moderni fazoni ne spadata več kot soproga in zakonca k štiridesetletnim ženam in kot očeta k odraslim otrokom. Lahko si mislimo, kako različne, zanimive in komične situacije in zamenjave nastajajo iz frapantne sličnosti pomlajenega očeta in sina. V prologu dokazuje notar Klement, da je največji mik mladosti »novost vseh vtisov«; ta mik pa se z obnovljeno mladostjo ne povrača. Končno pa doživi prof. Orlov, goreči pristaš umetnega pomlajevanja, bridko razočaranje: njegov pomlajeni dr. Jámagata, genialni iznajditelj in ravnatelj njegovega sanatorija in ki mu je služil za reklamo — pobegne s cirkuško jahalko.

Komedija je moderna in obravnava Voronovo in Steinachovo metodo pomlajevanja s precepitvijo opičjih žlez na človeka. Začetek in konec sta resna, dočim pa je medigra persiflaža umetnega pomlajevanja in njegovih posledic. Zato je to delo čisto svojevrstno in na vsak način zelo zanimivo.

Licitarsko srce.

Licitarsko srce je balet v treh slikah, za katerega je napisal glasbo in sestavil scenarij kapelnik zagrebškega gledališča Krešimir Baranović. V baletu nastopajo fant, lector, dekle, cigan, fantje, dekleta, starci, starke, otroci, tamburaši, gajdaši, cigani, ciganke in krčmarji. Figure iz lecta so štiri deklice, štrje fantje, šest konj, šest velikih in dve mali sreci. Prva slika: širok prostor pred cerkvijo v nedeljo popoldne. Žegnanje je. Narod sedi pod šotori, mnogi prihajajo in čakajo večernice. Tamburaška družina svira na desni, gajdaši pod levim šotorom. Poskušajo se, kdo bolje zna. Da bi bilo še živahnejše, nastopijo še cigani s svojo godbo. Hrup je večji in večji, en cigan pleše in pridruži se mu nekoliko pijancev. Cerkevni zvon vabi na večernico. Ples preneha. V krogu svojih družic se približa dekle. Istovrsto prihajajo fantje in med njimi on. Njegovi drugovi stopijo k dekletom in se z njimi šalijo. On stoji kakor v strahu, vidi se, kako težko se odloči, da se jim približa. Ko ga ugleda dekle tik sebe, mu obrne hrbet in odide v cerkev. Fantje ga tolažijo, ko pa vidijo, da je vse zaman, se odstranijo. Sam gleda žalostno za dekletom, ki je odšlo v cerkev. Nato gre h klopi. Ljudstvo odhaja deloma v cerkev, deloma pod šotore. Pozorišče se izprazni. Zvon utihne. Ljudstvo pod šotori se tiho zabava. Fant strmi v daljavo. Prostor pod cerkvijo se mračí. Mrak je pokril vse, samo fant in medičarjev šotor sta ostala svetla. Iz šotora se čujejo neki čudni glasovi, neka tiha pesem in posebna svetloba se širi izpod njega. Medene podobice sijejo. Fant vstane kakor v sanjah in očaran od pogleda, ki ga je uprl vanj medičar, koraka nezavestén proli šotoru. Tihi zvoki postajajo glasnejši. Fanta privlači neznana sila. Medičar mu gleda v oči in bere v njih vse njegovo gorje. Dá mu punčko iz lecta. Fant jo molče gleda in nič ne odvrne. Glasba iz šotora postaja glasnejša. Medičar se nečesa spomni, izbere majhno srce in ga daruje fantu. Glasba iz šotora je na višku in se polagoma miri. Cerkevni zvon se oglasi spet, toda tiho kakor iz daljave. Svetloba narašča in zvon poje glasnejše, narod se vrača iz cerkve. Fant stoji mirno pri šotoru, obrnjen s hrbtom proti cerkvi. Nihče ga ni opazil. Vsi, ki so prišli iz cerkve, so svečano in mirno razporeženi, ali živahne gajde že naznanjajo kólo. Med svojimi družicami je prišla zadnja iz cerkve ona. Vse so vesele in nemirne. Zdaj se fant naenkrat obrne in gleda neodločno nánjo. Štiri

Opero, opereto, svetovne pevce in moderne plesje Vam proizvaja samo
dober

gramofon

A. Rasberger, Ljubljana

Tavčarjeva (Sodna) ulica šte. 5.

Tvorniška zaloga najboljših angleških aparatov znamke „Glas svojega gospoda“.

ZAJUTRKOVALNICA

ZAJUTRKOVALNICA

T. MENCINGER

Ljubljana, Sv. Petra cesta 43

PRISTNA VINA!

NIZKE CENE! --

dekllice se primejo za roke in zaplešejo kolo. Pridružijo se jim še štiri in gajdaši privabijo s svojo muzko tudi moške. Fant se bliža dekletu, držeč v roki srce iz lecta. Vsi gledajo, kaj se bo zgodilo. Fant stopi k dekletu in ji ponudi srce. Ples je obstal, gajdaši utihnili. Dekle se globoko zagleda v srce in ne vidi fanta. Narod se čudi. Vsi vedo, da ga ona ne mara. Pozorišče naglo potemni. Nihče se ne premakne, kakor bi bili vsi očarali. Skozi temo pada žarek svetlobe na malo srce iz lecta, ki se blišči kakor dragulj. Zastor pade. — Druga slika: Na odru je šotor, poln podobic iz lecta. Fant in dekle sedita mirno v prvi vrsti. Muzika zaigra nalahko nekó groteskno témo, po kateri se vse podobice ritmično premikajo. Mirna sta le dekle in fant. Kretnje podobic postajajo živahnéjše in določnéjše. Prične se ples. Štiri dekllice vstanejo in kot radovedne žene ogledujejo novince v prvem redu. Fantki se pomikajo naprej in kakor da karajo dekllice zaradi njihove radovednosti. Končno jih pozovejo na ljubimkanje. Par za parom izginja. Ko so se pari poizgubili, poskočijo konjički k parčku ter spet odskakejo na levo in desno. Novi motiv glasbe oživi tudi »srca«. Tiho, kakor da plavajo nad zemljo, pripešajo do fanta in dekllice. Za trenotek obstoje, pa se hitro spomnijo, kaj je potrebno. Zaigrajo okoli parčka, končno pa se prikaže poleg fanta in dekleta po eno malo srce, očitvidno njeno in njegovo. Mali srca začeta trdoglavo in uporno oživljati fanta in dekllico. In zares: parček se prebujata in oči se jima srečajo v dolgem iskrenem pogledu. Polagoma vstaneta in čutila v sebi porojeno ljubezen in se poljubita. Ta poljub spravi pokonec vso družino, ki se od vseh strani vrača. Splošen ples. Srca plešejo kólo, na sredi sta dve mali srca, eno z vencem za nevesto, drugo s kito cvetja za mladeničev klobuk. Kólo se razklene. Fant in dekle poklekmeta pred srcema, ki ju ovenčata. Splošno veselje in ples. V tej radosti zaide mladi parček popolnoma v ospredje. Zastor za njima pade. Pozorišče potemni. — Tretja slika: Dekle uporno gleda srce. Vse, kar se je zgodilo, se ji zdi kakor v snu, zato pogleda začudeno zdaj fanta in zdaj okoli sebe. Ponudi mu roko. Ko navzoči to vidijo, zaploskajo z rekami. Vsi se radujejo in gajdaši zaigrajo. Zaplešejo kólo pa brez mladega parčka, ki stopa spremljan od drugov, proti šotoru. Ko prideta fant in dekle do medičarja, se ustavita. Medičar ponudi tudi nji majhno srce in dekle se ozre na svoje, katero drži v roki. Vzame medičarju srce in ga ponudi fantu. Iz kóla stopijo dekllice, primejo parček za roke in ga odvedejo v kólo. Nato vsi zaplešejo. Večerni zvon se oglasi in počasi pada mrak. Vsi se pomirijo in se prično razhajati. Prostor se izprazni. Medičar je spustil zastor pred svojim šotorom. Iz za zastorja se prikazeta dve srca. Eno teče v ozadje, pa priteče hitro nazaj ter kaže s prstom na hišico, kakor da hoče reči: »Ljubita se«. Srca se objameta. — Zastor pade.

MIKLAVŽEVA ZALOGA

(damski oddelek) je napolnjena s posebno lepimi volnenimi telovniki, ki jih bodo naše dame brezdomno najbolj vesele, dalje z nogavicami, rokavicami i. t. d. — Za Miklavža najugodnejši nakup pri

FRAN LUKIČ, LJUBLJANA, PRED ŠKOFIJO 19

E. Adamič: „Iz moje mladosti“.*

I.

Ob zibeli.

Mati ziblje svoje dete in ga uspava s pesmijo.

Otrok zaspi in mati sanja: dete raste in se veselo igra. — Dete se prebudi.

Zopet ga mati umiri. Sanja dalje; dete raste. Doraste v mladeniča.

Junak bo! Slaven! Od matere pojde! Oženi se! Veselo svatbo praznuje!

Sama ostane mati! Kje bo sin, ko pride k njej smrt? — Nemirno dete jo predrami iz sanj.

Zapoje mu in sama sredi pesmi zaspi ob zibeli.

II.

Mož z medvedom.

Deca se vsiplje z vseh strani. Mož z medvedom je tu!

Medved pleše, a mož-siromak vrti svojo lajno in s klobukom v roki in z

bolnim pogledom prosi milodarov. Otrokom zabava — njemu grenak kruh.

Medved pa se nerodno vrti in nezadovoljen renči.

III.

Sveti Trije Kralji.

Večer Treh Kraljev. Prihajajo!

Vsak s svojim spremstvom. Vsak se pred nastopom globoko prikloni:

Ko vsak zase odpoje, pojo skupaj! Poklonijo se in odidejo.

IV.

Mati je bolna.

Žalosten se otrok igra misleč na bolno mater. Kaj če umre? Skoči k materi

in postelji. Mirno spi. V iskreni, globoki molitvi prosi za materino zdravje.

Umiri se.

V.

Pripovedka.

Vsako leto zahteva strašni zmaj mlado deklico kot žrtev. Žreb odloči, da mora pasti kraljičina. Čaka sama svoje usode in zmajevo rjovenje se že čuje. Prijaha mladi neznani kraljevič. Hoče kraljičino rešiti. Začne se boj, v katerem zmaj izgubi vse svoje glave. Zvija se v smrtnih bolečinah. Od daleč pa se čuje prihod žalobne procesije, ki naj prinese nazaj v grad, kar je še od kraljičine ostalo. A tu kraljevič zmagoslavno stopa s svojo oteto kraljičino na svatbo.

* To suito bo izvajal operni orkester na narodnem prazniku v opernem gledališču dne 1. decembra t. l. pod vodstvom direktorja opere, gospoda Mirka Poliča.

IVAN PERDAN, Ljubljana

Veletrgovina specerijskega blaga.

Glavna zaloga Ciril in Metodovih vžigalic.

Razno.

Pregled repertoarja naših gledališč za mesec september 1925.

1. Beograd.

a) D r a m a. Nušić: Nahod; Gerardin-Spitzer: Če bi hotela (2); Bartulović: Bedna Mara (4); Dojčinović: V zatišju (3); Brachvogel: Narcis; Shakespeare: Othello; Nicodemi: Zora, dan, noć; Veselinović -Brzak: Čido; Nušić: Nahod; Nušić: Knez Semberijski; Ibsen: Nora; Fracaroli: Mala Biraghi; Bunić: Zona Zamfirova; Dumas: Kean; Nisse: Pariška sirota. — b) O p e r a. Delibes: Copelia; Verdi: Aida (2); Puccini: Tosca; R. Korsakov: Carska nevesta; Verdi: Rigoletto; Čajkovski: Labodje jezero (3); Offenbach: Hoffmannove pripovedke; Rossini: Seviljski brivec; Puccini: M. Butterfly; Gounod: Faust; Havely: Židovka; Leoncavallo: Pagliacci; R. Korsakov: Šeherezada; Thomas: Mignon.

2. Zagreb.

a) D r a m a. Shaw: Sveta Ivana (3); Slavnostna predst. 1000 letnice hrv. kr.; Dimitrijević: Pirovanje (4); Nicodemi: Scampolo (2); Strozzi: Ecce homo (3); Popović: Kir Janja; Buchbinder: On in njegova sestra. — b) O p e r a. Gounod: Faust; Musogorski: Soročinski semenj; Wagner: Lohengrin (2); Puccini: La Boheme; Smetana: Prodana nevesta (2); Tijardević: Pierrot Ilo; Hirsch: Knez Bonmarche (2); Verdi: Aida; Kalmann: Bajadera (2); Verdi: Rigoletto; Zajc: Zrinjski; Baranović: Licitarsko sree; Schumann: Karneval; R. Korsakov: Capriccio Espagnol; Stein: Kneginja Čardaša (3); Puccini: Tosca; Puccini: M. Butterfly; Borodin: Knez Igor (2); Strauss: Netopir; Bizet: Carmen; Verdi: Trubadur (2).

3. Osijek.

a) D r a m a. Vojnović: Allous enfants; Miletić: Tomislav (3); Impekoven: Maksimilijan Verni; Herzer: Morfij (2). — b) O p e r a. Kalman: Kneginja čardaša (2); Verdi: Aida; Kalman: Grofica Marica (3); Halévy: Židovska; Puccini: M. Butterfly; Millöcker: Začarani dvor (4) (4); Massenet: Pelivan sv. Gospe (3); Simfonijski koncert; Kalman: Holandska ženica.

4. Split.

a) D r a m a. Vojnović: Prolog nenapisane drame; Vojnović: Maškarate ispod kuplja; Meré: Iskušenje; Shaw: Pygmalion; Svečana predstava u počast Nj. Veličanstva. — b) O p e r a. Koncert »Zore«.

V. BESTER ATELJE „HELIOS“

Oglejte si slike, izdelane v najmodernejšem slogu!

Aleksandrova cesta 5. Telefon interurb 524.

O naši vprizoritvi Langerjeve »Periferije« pišejo »Nar. Listy« v prilogi z dne 21. nov. t. l., med drugim: »V Ljubljani, idiličnem provincialnem mestu, kjer pa je koncentrirano skoro vse kulturno življenje slovenskega naroda, ni nobene periferije, kakor jih imajo velika mesta. Zato ni čuda, da niti Langerjeva praška »Periferija« ni mogla tako iz srca govoriti ljubljanski publiki, kateri je bolj ugajala s svojo filmsko tehniko, zanimivostjo ozračja in dejanja, kakor pa z idejno vsebino. Ampak kljub temu se lahko reče, da si je že pridobila interes publike, dasi jo je kritika odklonila.

Na ta način je Langerjevo »Periferijo« razumel g. Šest, ki je delo prestavil in vprizoril. Šest, ki ni imel na razpolago kolorita domače periferije, ki naj bi mu pomagala za ilustracijo, si je pomagal z internacionalizacijo. Ni postavil praške ali kake druge periferije, temveč internacionalno z njenimi tipičnimi znaki, koloritom in dušo. Nato pohvalno omenjajo gg. Nablocko, Rogoza, Kralja, Pluta in Cesarja ter izraža nado, da bo delo imelo še dolgo uspeh na našem odru.

DRAMA.

ZA NARODOV BLAGOR.

Komedija v štirih dejanjih. — Spisal Ivan Cankar.

Režiser: M. Skrbinšek.

Aleksej pl. Gornik Levar.

Dr. Anton Grozd, dež. poslanec, obč. svetnik itd. Cesar.

Fr. Herzmansky, Ljubljana

Prva najstarejša cvetličarna se je priselila iz Prešernove ulice na Stari Trg št. 3
Priporoča se cenjenemu občinstvu.

EN GROS	„ELITE“ D. Z O. Z. LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA 9 - Največja konfekcijska trgovina - Mojstrsko krojena damska in moška oblačila
KONFEKCIJA LASTNA IZDELAVA	
EN DETAIL	

PRISTOV & BRICELJ LJUBLJANA

Prvi najstarejši specialni strokovno - tehnični atelje za črkoslikarstvo se najtopleje priporoča za slikanje napisov na steklo, kovine, les, zid itd.

**ALEKSAN-
DROVA ---
CESTA I -
Telefon 908**

Katarina, njegova žena	Juvanova
Matilda, njegova nečakinja	Šaričeva
Dr. Pavel Gruden, državni poslanec, obč. svetnik itd.	Peček
Helena, njegova žena	Medvedova
Jožef Mrmolja, občinski svetnik	Gregorin
Klander, občinski svetnik	Plut
Mrmovljeva	Rakarjeva
Julijan Šuka, žurnalist	Skrbinšek.
Siratka, literat	Jerman
Fran Kadivec, jurist, sorodnik Grozdov	Jan
Profesor Kremžar	Lipah
Stebelce, poet	Drenovec
Slabo oblečen mlad človek	Sancin
Hišna pri Grudnovih	Gorjupova
Prvi občinski svetnik	Danilo
Drugi občinski svetnik	Smerkolj
Tretji občinski svetnik	Medven
Peter, Gornikov sluga	Košič

Začetek ob 20. — Konec ob pol 23.

VERONIKA DESENIŠKA.

Tragedija v petih dejanjih (sedmih slikah). — Spisal Oton Župančič.

Režiser: O. Šest.

Herman II. Celjan Levar
 Friderik II., njegov sin . Rogoz
 Jelisava Frankopanka, Friderikova žena . . . Marija Vera
 Vitez Jošt Sobeški . . . Gregorin
 Vitez Ivan Sevnčan . . Drenovec
 Nerad, oskrbnik v Krškem gradu Plut

Brigita | Jelisavini | Vera Danilova
 Geta | dvornici | Juvanova
 Hermanov kancelar . . . Jerman
 Friderikov pisar . . . Jerman
 Právdač Kralj
 Bonaventura Skrbinšek
 Deseniški gospod . . . Lipah
 Veronika, njegova hči . Šaričeva
 Sida, njegova sestra . Medvedova

IVAN GAJŠEK — — PAPIRNA TRGOVINA — —
 LJUBLJANA, SV. PETRA 2
 UMETNIŠKE RAZGLEDNICE, VEDNO NOVITETE, PISMENI
 PAPIK V KARTONIH IN MAPAH, PINE VRSTE, HOTEZI,
 POEZIJE, ALBUME, RAZNOVRSTNA PRIMERNA DARILA

TONI JAGER-CERNE & Ko.
 TRGOVINA Z ROCNIMI DELI IN VOLNA V RAZLIČNIH BARVAH
 LJUBLJANA, DVORNI TRG ŠTEV. 1

ZAPELJIVKA.

Drama v štirih dejanjih. — Spisal Cv. Golar. — Režiser: M. Pugelj.

Lenka	Juvanova	Tilen, krčmar	Cesar
Katra, njena mati	Rakarjeva	Gontar, kmet	Lipah
Urhec, njen otrok	* *	Mina, njegova žena	Gorjupova
Mirtov Pavle	Gregorin	Gašparček, pastir	Jan
Jera, njegova teta	Marija Vera	Prvi kmet	Danilo
Meta	Šaričeva	Drugi kmet	Skrbinšek
Tomaž, gostač in dninar	Levar		

PROFESOR STORICIN.

Drama v 4. dej. — Spisal L. Andrejev. — Poslovenil J. Vidmar.

Režiser: M. Skrbinšek.

Storicin Valentin Nikolajevič, profesor	Levar
Jelena Petrovna, njegova žena	Rogozova
Volodja } sinova {	Jan
Sergej }	Sancin
Modest Petrovič, brat Jelene Petrovne	Lipah
Telemahov, Prokopij Jersejevič, profesor	Skrbinšek
Savič, Gavril Gavrilovič	Cesar
Ljudmila Pavlovna	Šaričeva
Mamikin	Jerman
Dunjaša, služkinja pri Storicinovi	Gorjupova
Tekla, kuharica Modesta Petroviča	Rakarjeva
Genadij, vojaški sluga	Smerkolj

Pazite pri nakupu čevljev na znamko 'Peko'

Tovarne Tržič.

Podružnice:

Ljubljana, Breg 20 in
Aleksandrova cesta 1.

Podružnice:

Zagreb, Račkoga ulica 3
Beograd, Knez Mihaj-
lova br. 44.

Najpopolnejši in najcenejši domači izdelek.

Manufakturna
trgovina

Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 5.

Točna in solidna postrežba. — Cene zmerne.

PROSLAVA NARODNEGA PRAZNIKA.

Dirigent: M. Polič.

I. del.

1. Mirko Polič: Smrt majke Jugoviča, predigra za veliki orkester.
2. Risto Savin: Prolog iz opere »Gospodsvetski sen«, poje operni pevec g. Julij Betetto s spremljevanjem orkestra.
3. Emil Adamič: »Iz moje mladosti«, suita v petih stavkih: a) Ob zibeli, b) Moč z medvedom, c) Sveti Trije Kralji, č) Mati je bolna, d) Pripovedka.

II. del.

LICITARSKO SRCE.

Balet v treh slikah. Scenarij sestavil in glasbo zložil Kr. Baranović. —
Plese naštudirala: M. Tuljakova. Dirigent: M. Polič.

Mladenič	Golovin
Medičar	Meglič
Cigan	Jančar
Pijanec	Povhe
Mladenka	Tuljakova
Njegovo srce	mala Jezeršek
Njeno srce	mala Jakše

Mladenci, dekleta, starci, starke, otroci, tamburaši, gajdaši, cigani, ciganke, gostilničarji na žegnanju.

Medene figure: štiri dekleta, štirje fantje, šest konj, šest velikih sre.

I. slika: Pred cerkvico pred blagoslovom. Cerkevni praznik. II. slika: Medičarjev šotor. III. slika: Kakor prva.

Prva vprizoritev v Zagrebu, 17. junija 1924.

Carinsko posredniški špedicijski bureau

Maribor,
Jesenice.

Ljubljana,
Kolodvorska ulica 41.

Remington mod. 12

najnovější americkanski pisalni stroj

dobavlja samo trvdka

Franc Bar pisalni stroji Ljubljana

Telefon 407 Cankarjevo nabrežje 5 Telefon 407

MRTVE OČI.

Dramatična pesnitev s predigro, spisal H. H. Ewers in Mare Henri. — Uglasbil E. D' Albert. — Dirigent: N. Štritof. — Režiser: O. Šest.

Pastir Banovec
Kosec Šubelj
Pastirček Korenjakova
Kosci * * *
Arcesij, poslanik rimskega
senata v Jeruzalemu. Holodkov
Myrtocle, njegova žena.
Korinčanka Čaleta
Aurelij Galba, rimski
stotnik Kovač
Arsinoe, Myrtoclejina
sužnja Ribičeva

Marija iz Magdale Thierry
Ktesifar, egiptovski ča-
rodej, mazač Mohorič
Rebeka Korenina
Rut Ropasova
Esther Jeromova
Hroma žena Assejeva
Sara Ramškova
Prvi žid Rus Josip
Drugi žid Janko
Tretji žid Šubelj
Četrti žid Bekš

Pastir, Arcesijevi sužnji in sužnje, židovski narod. — Dejanje se vrši pred Jeruzalemom na Cvetno nedeljo, ob prihodu Jezusovem. Začenja ob vzhodu solnea, konča ob njega zahodu.

EVA.

Opera v 3 dejanjih po drami Gabriele Preissove spisal in uglásbil J. B. Foerster. — Prevel A. Funtek.

Dirigent in režiser: A. Balatka.

Eva, šivilja Thierry-Kavčnikova
Manek, kmečki sin Banovec
Mešjanovna, njega mati Ropasova

Samko, krznar Holodkov
Zuzka, dekla Ribičeva
Rubač, delavec Perko

Najugodnejši nakup igrač in primernih daril pri tvrdki

Vaso Petričič nasl. Samec

LJUBLJANA, MESTNI TRG ŠTEV. 21.

Cvetličarna „Niza“

LJUBLJANA, PREŠERNOVA ULICA ŠT. 30

sprejema naročila na šopke, vence, aranžmaje i. t. d. i. t. d.
Priporoča se cenjenemu občinstvu. — Konkurenčne cene.

DON JUAN.

Opera buffa v dveh dejanjih (desetih slikah). Besedilo spisal Lorenzo da Ponte. — Uglazbil W. A. Mozart.

Dirigent: N. Štritof.

Režiser: O. Sest.

Don Juan, mlad lahkomiselni kavalir	Balaban
Donna Anna	Čaleta
Don Octavio, njen zaročenec	Kovač
Stari Comthur, oče Donne Anne	Rumpel
Donna Elvira, zapuščena ljubica Don Juana	Thalerjeva
Leporello, Don Juanov sluga	Betetto
Massetto, kmečki fant	Zupan
Zerlina, njegova nevesta	Lovšetova

Kmetje, kmetice, godci, kavalirji, dame, sluge.

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani.

Drama:

Začetek ob 20. uri zvečer.

1. decem. torek	Zaprto.	
2. „ sredo	Za narodov blagor	Red D
3. „ četrtek	Veronika Deseniška	Red C
4. „ petek	Zapeljivka	Red E
5. „ sobota	Zaprto.	

Opera:

Začetek ob pol 20. uri zvečer.

1. decem. torek	Proslava narodnega praznika. Koncert in balet. „Licitarsko srce“	Izven Red E
2. „ sredo	Mrtve oči	Red E
3. „ četrtek	Zaprto.	
4. „ petek	Eva	Red B
5. „ sobota	Don Juan	Red F

KRZNARSTVO P. SEMKO

LJUBLJANA, TURJAŠKI TRG ŠT. 1.

Priporočam bogato izbiro kožuhovine. — Nizke cene.

Lastnik in izdajatelj: Uprava kr. Narodnega gledališča v Ljubljani.

Urednik: Fran Lipah. — Tisk tiskarne Makso Hrovatin v Ljubljani.